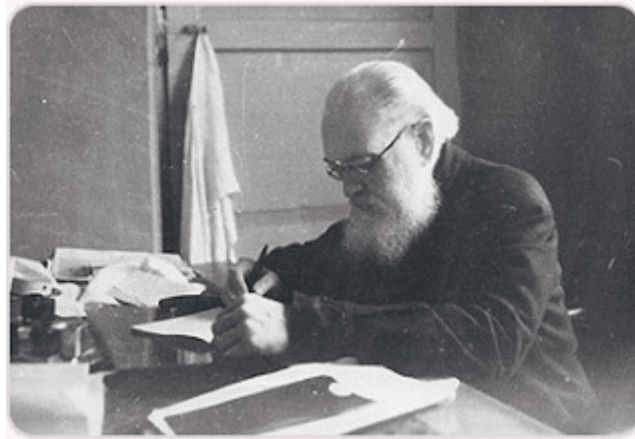

Ἐπάρχει διαφορά, ὅταν βρίζει κανεῖς ἢ ὅταν ἐλέγχει κάποιον; (Ἅγιος Λουκάς ὁ ἱατρός Ἀρχιεπισκόπος Κριμαίας)

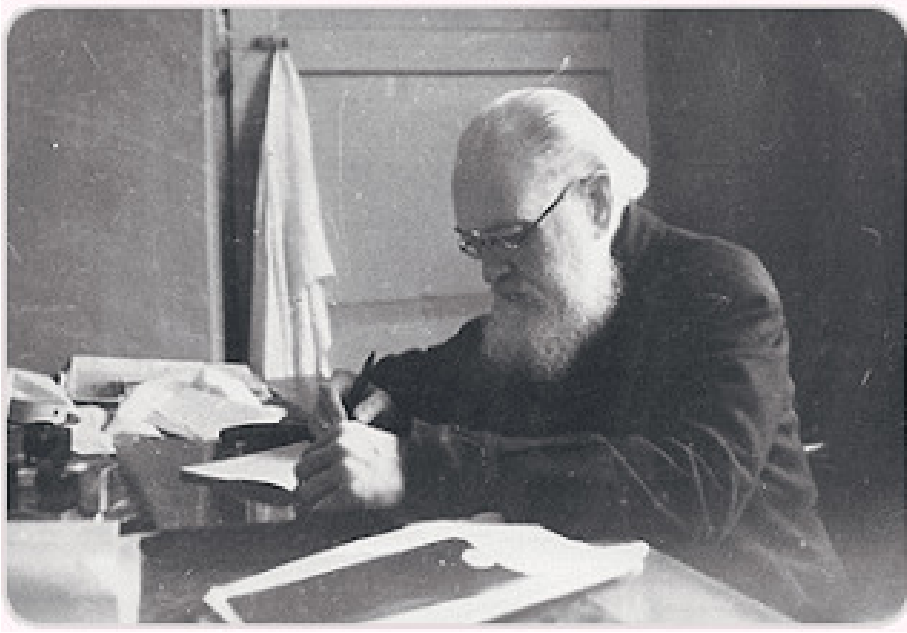
[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ἅγ. Λουκάς Συμφερούπολεως & Κριμαίας ὁ ἱατρός](#) / [Θεολογία καὶ Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Πρέπει νὰ ἐλέγχουμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, ὅταν βλέπουμε κάποια σφάλματα; Ἐπάρχει διαφορά, ὅταν βρίζει κανεῖς ἢ ὅταν ἐλέγχει κάποιον;

Ἴσως μερικοὶ ἀπὸ σᾶς, ποὺ διαβάζουν τὴν Ἁγία Γραφή, προβληματίζονται, ὅταν βλέπουν πῶς ὁ Κύριος ἐνῶ μᾶς ἀπαγορεύει νὰ λέμε τὸν πλησίον μας «ἀνόητε» καὶ «ἠλίθιε», καὶ αὐτὸς ποὺ τὸ κάνει, σύμφωνα μὲ τὸ λόγο Του, εἶναι ἔνοχος τῆς φωτιᾶς τῆς κολάσεως.

Ἐνῶ λοιπὸν λέει αὐτά, ὁ ἴδιος πολλές φορές χρησιμοποιεῖ σκληρὰ λόγια γιὰ κάποιους ἀνθρώπους, ὅπως στὴν περίπτωση τοῦ ἀρχισυναγῶγου, στὸν ὁποῖον εἶπε • «ὑποκριτά». Ἐπίσης, πολλές φορές ἔλεγε ὑποκριτὲς τοὺς γραμματεῖς καὶ τοὺς φαρισαίους. Αὐτοὺς ἔλεγε ἀκόμα • «ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν» (Μτθ. κγ', 33).

Μιά φορά, ὅταν ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἦταν στὴν Ἰουδαία, Τὸν προειδοποίησαν ὅτι ὁ Ἡρώδης θέλει τὸ θάνατό του καὶ Τὸν συμβούλεψαν, ὅσο γίνεται πιὸ γρήγορα νὰ φύγει ἀπὸ τὴν Ἰουδαία. Καὶ τί ἀπάντησε τότε ὁ Χριστὸς; Πολὺ ἤρεμα εἶπε τὸ ἕξῃς• «Πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτη• ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι» (Λκ, 13, 32). Ἀλεποῦ εἶπε τὸν Ἡρώδη.

Μιά φορά ὀνόμασε «Σατανά» τὸν μεγαλύτερο ἀπόστολο καὶ τὸν πιὸ ἀγαπητὸ φίλο του, τὸν Πέτρο• «ὑπάγε ὀπίσω μου, Σατανά• σκάνδαλόν μου εἶ• ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων» (Μτ. 16, 23).

Γνωρίζετε, ὅτι μερικὲς φορές ὁ Κύριος ὀργιζόταν, δύο φορές ἔδιωξε ἐμπόρους ἀπὸ τὸ ναὸ καὶ ἀναποδογύρισε τὰ τραπέζια τῶν ἀργυραμοιβῶν. Ἐπίσης, γνωρίζετε, πῶς μιὰ φορά ἔφτιαξε μαστίγιο ἀπὸ σκοινιά καὶ ἔδιωξε ἀπὸ τὸ ναὸ αὐτοὺς ποὺ πουλοῦσαν ἐκεῖ ζῶα. Φοβερὴ ἦταν μερικὲς φορές ἡ ὀργὴ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τι, λοιπὸν, μπορούμε νὰ ποῦμε ἐμεῖς; Εἶναι δυνατὸν, νὰ ὑπάρχει ἀκόμα καὶ ἴχνος ἀντίφασης σ' αὐτὰ ποὺ ἔκανε καὶ ποὺ δίδασκε ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς; Εἶναι δυνατὸν νὰ παρέβαινε ὁ ἴδιος τὴν ἐντολὴ ποὺ μᾶς εἶχε δώσει καὶ σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία εἶναι ἁμαρτία νὰ λέμε ἀνόητο τὸν πλησίον μας;

Ἀσφαλῶς ὄχι. Στὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ, τὸ «ναὶ» εἶναι «ναὶ» καὶ τὸ «ὄχι» – «ὄχι» καὶ δὲν ὑπάρχει καμία ἀντίφαση. Καὶ οὔτε μπορεῖ νὰ ὑπάρχει στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ. Τότε, πῶς μπορούν νὰ ἐξηγηθοῦν αὐτὰ τὰ λόγια καὶ οἱ πράξεις τοῦ Χριστοῦ, ποὺ σᾶς ἀνέφερα προηγουμένως;

Ἡ ἐξήγηση εἶναι πολὺ ἀπλὴ• πρέπει νὰ ξεχωρίζουμε τὴ λογικὴ, μὲ τὴν ὁποία τὸ

ἔλεγε ἢ τὸ ἔκανε ὁ Κύριος, ἀπὸ τῆ λογικῆ, μὲ τὴν ὁποία τὸ κάνουμε ἐμεῖς. Ὑπάρχει διαφορὰ, ὅταν βρίζεις κάποιον ἢ ὅταν τὸν ἐλέγχεις. Ἐμεῖς, ὅταν λέμε στὸν πλησίον μας «ἀνόητε» ἢ «ἠλίθιε», τί ἐκφράζουμε μ' αὐτὲς τὶς λέξεις; Τὴν περιφρόνησή μας. Τὸν προσβάλλουμε μ' αὐτὸ τὸν τρόπο καὶ τὸν βρίζουμε. Αὐτὸ ἀκριβῶς ἀπαγορεύει ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ τὴν ἐντολή του.

Καὶ ποιὰ σημασία ἔχουν τέτοια σκληρὰ λόγια στὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ; Γιατί ἔλεγε σὲ μερικοὺς ἀνθρώπους «ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν» ἢ «πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτη»; Τὸ ἔλεγε γιὰ νὰ τοὺς ἐλέγξει. Ὑπάρχει μεγάλη διαφορὰ, ὅταν βρίζει κανεὶς ἢ ὅταν ἐλέγχει κάποιον. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ προσβάλλουμε τὸν πλησίον μας, ἐνῶ, τὸ νὰ ἐλέγχουμε κάτι ποὺ δὲν εἶναι σωστό, μᾶς τὸ παραγγέλλει ἡ ἴδια ἢ Ἁγία Γραφή• «μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους• μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε» (Ἐφ. ε' 11).

Στὶς ἐπιστολὲς του πρὸς Τιμόθεον, ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς δίνει τὴν ἐξῆς ἐντολή• «Τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι» (Α' Τίμ. ε' 20). «Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ» (Β' Τίμ. δ' 2).

Βλέπετε, τὸ νὰ ἐλέγχουμε κάτι ποὺ δὲν εἶναι σωστό, εἶναι ἡ ἐντολή τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Ὅχι μόνο δὲν πρέπει νὰ ἔχουμε καμία συμμετοχὴ στὰ ἔργα τοῦ σκότους, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰ ἐλέγχουμε. Δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ προσπερνᾶμε μὲ ἀδιαφορία καὶ σιωπὴ τὴν κακία καὶ τὴν ἀσέβεια, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὰ ἐλέγχουμε. Κάθε φορὰ ποὺ ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἔλεγε κάποιο λόγο σκληρό, τὸν ἔλεγε, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ ἐλέγξει τὴν κακία. Δὲν προσέβαλλε τὴν ἀξιοπρέπεια ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ὀνόμαζε ἀλεπουῶδες ἢ ἀκόμα καὶ γεννήματα ἐχιδνῶν. Ἦθελε μόνο νὰ ἐλέγξει τὸ ψέμα ποὺ εἶχαν μέσα τους, διότι ἡ ὑποκρισία εἶναι ἓνα εἶδος ψέμματος καὶ ὁ πατέρας τοῦ ψεύδους εἶναι ὁ διάβολος.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν μπορούσε νὰ μὴν ἐλέγχει τὸ ψέμα καὶ τὴν ὑποκρισία. Πάντα τα ἔλεγε καὶ πολὺ ἔντονα. Διότι ὑπάρχει ὀργὴ ποὺ εἶναι θεία καὶ μία τέτοια ὀργὴ εἶναι ἐντολή τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ ἡ ὀργὴ πρέπει νὰ ἀνάβει μέσα μας κάθε φορὰ, ὅταν βλέπουμε, πὼς προσβάλλουν ἱερὸ καὶ ὄσιο. Τέτοια ὀργὴ ἀνάγκασε τὸν μεγάλο ἱεράρχη καὶ θαυματουργό, τὸν ἅγιο Νικόλαο στὴν Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, νὰ χαστουκίσει τὸν Ἄρειο.

Ἀπὸ τὴν ἴδια θεία ὀργὴ, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἔφτιαξε μαστίγιο ἀπὸ σκοινιά καὶ ἔδωξε τοὺς ἐμπόρους ἀπὸ τὸ ναό. Ἡ φλογερὴ του ὀργὴ ἔκαιγε τοὺς ἀσεβεῖς. Ὑποκριτὲς ἔλεγε ἐκείνους, ποὺ ἦταν τέτοιοι στὴν πραγματικότητα. Ἦταν ἀνάγκη νὰ τοὺς ἐλέγχει μπροστὰ στὸν λαό, νὰ τοὺς βγάλει τὸ προσωπεῖο τῆς εὐλαβείας, νὰ δείξει τὸ πραγματικὸ τους πρόσωπο, γιὰ νὰ καταλάβουν οἱ ἄλλοι, πὼς οἱ

ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι ψεῦτες. Πολὺ σωστὴ καὶ δικαιολογημένη ἦταν στὸ στόμα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἡ λέξις «ὑποκριτά», ποὺ Αὐτὸς εἶπε γιὰ τὸν ἀρχισυνάγωγο. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ ὀνομασία ποὺ ἔδωσε στοὺς Γραμματεῖς καὶ τοὺς Φαρισαίους, λέγοντάς τους, ὄχι μόνο ὑποκριτὲς ἀλλὰ καὶ «ὄφεις» καὶ «γεννήματα ἐχιδνῶν».

Διαβάστε τὸ 23ο κεφάλαιο τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου καὶ θὰ δεῖτε, πόση ἀλήθεια ὑπάρχει στὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ γιὰ τοὺς Φαρισαίους, ὅτι πολὺ δικαιολογημένα τοὺς ἔδωσε αὐτὲς τὶς προσωνυμίες.

Δικαιολογημένα δὲν ὀνομάστηκε ὁ Ἡρώδης ἀλεποῦ; Γιατί τὸν εἶπε ἀλεποῦ ὁ Κύριος; Τί διακρίνει τὴν ἀλεποῦ μεταξὺ τῶν ἄλλων ζώων; Εἶναι γνωστὴ ἡ πονηριά της, πῶς ξεγελάει καὶ τὸν κυνηγὸ καὶ τὸ θῦμα της. Ὅταν ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἔλεγε τὸν Ἡρώδη ἀλεποῦ, τὸ ἔκανε γιὰ νὰ ἐλέγξει τὴν πονηριά του, τὴν τάση του γιὰ προδοσία. Αὐτὸ ποὺ εἶπε ὁ Κύριος γιὰ τὸν Ἡρώδη δὲν ἦταν προσβολὴ ἀλλὰ δικαιολογημένος καὶ σωστὸς ἔλεγχος.

Γιατί γιὰ τὸν ἀπόστολο Πέτρο ὁ Χριστὸς χρησιμοποίησε τὴν τρομερὴ αὐτὴ λέξις «Σατανά»; Γιατί, ὅταν ἄκουσε ὁ ἀπόστολος, πῶς ὁ Κύριος πρέπει νὰ προδοθεῖ, νὰ σταυρωθεῖ καὶ νὰ πεθάνει φοβερὸ θάνατο γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπινου γένους, ἄρχισε νὰ ἀντιλέγει, προσπαθῶντας νὰ τὸν πείσει νὰ λυπηθεῖ τὸν ἑαυτό του. Αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ ἔργο τοῦ Σατανά; Ὁ Σατανὰς δὲν προσπαθοῦσε νὰ ἀποτρέψει τὴν θυσία ποὺ ἤθελε νὰ προσφέρει ὁ Χριστὸς στὸν Γολγοθᾶ; Μὲ τὸ στόμα τοῦ ἀποστόλου μιλοῦσε τότε ὁ ἴδιος ὁ Σατανὰς, γι'αὐτὸ καὶ εἶπε ὁ Κύριος τὸν σκληρὸ αὐτὸ λόγο• «ὑπάγε ὀπίσω μου, Σατανά• σκάνδαλόν μου εἶ• ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων» (Μάτθ. 16, 23).

Βλέπετε ποιὰ εἶναι ἡ διαφορὰ μεταξὺ ὑβρεως καὶ ἐλέγχου; Πρέπει νὰ ἐλέγχουμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, ὅταν βλέπουμε κάποια σφάλματα. Καὶ οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ ἐλέγχουν δημοσίως τοὺς ἁμαρτωλοὺς, σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Καὶ μᾶλλον, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ τὸ κάνουν.

Πηγή: agiazoni.gr